

N:o 70.

Uppläst och godkänd i Första Kammaren den 28 april 1908.
— — — — Andra Kammaren den 28 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, med förordning angående
bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter.*

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 17 och memorial n:o 19.)

Till Konungen.

I en till Riksdagen afläten proposition (n:o 61) har Eders Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga ett vid propositionen fogadt förslag till ny förordning angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

Jämte det genom berörda författningsförslag den nu gällande förordningen i ämnet undergått redaktionell omarbetning i vissa hänseenden, innefattar förslaget förändrade grunder för utgörande af bevillningsavgift af utlänning för vissa offentliga föreställningar. I sin den 22 april 1903 i ämnet aflättna skrifvelse hade Riksdagen framställt vissa erinringar och önskemål med afseende å sistnämnda beskattningsanordnande. Vid den nu försiggångna granskningen af det af Eders Kungl. Maj:t framlagda förslaget har Riksdagen funnit, att de i nämnda

Beh. till Riksd. Prot. 1908. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 35 Häft. (N:o 70.) 1

skrifvelse uttalade önskemålen i allt väsentligt blifvit på ett tillfredsställande sätt tillgodosedda.

I några afseenden har författningsförslaget dock gifvit anledning till erinran.

Vid behandling af 1 och 2 §§ har inom Riksdagen gjorts gällande, att den i dessa §§ stadgade bevillningsavgift för rättighet till skogsfång och kolningsfrihet på allmänningar syntes vara i behof af förändring. Den nuvarande beräkningsgrunden för denna bevillningsavgift lär få anses föråldrad, och inom Riksdagen har det blifvit ifrågasatt, huruvida icke äfven i öfrigt bestämmelserna rörande ifrågavarande bevillningsavgift borde lämpas efter ändrade tidsförhållanden. Enligt hvad uppläst blifvit, har utredning i de af Riksdagen nu angifna hänseenden redan blifvit inom vederbörande departement påbörjad. Med anledning häraf och då Riksdagen förutsätter, att det förslag i ämnet, hvartill utredningen kan gifva anledning, blifver för Riksdagen framlagdt, har Riksdagen ansett sig för närvarande endast böra omförmåla, att frågan varit föremål för Riksdagens uppmärksamhet.

I 4 § 7 mom. af förslaget förekomma några bestämmelser, hvilka Riksdagen funnit böra lämpligen utgå såsom varande för mycket detaljerade. Där stadgas nämligen att, då kontroll å biljettförsäljningen skall äga rum vid sådan föreställning, som afses i 4 § 1 mom. a) 1), det åligger kontrollanten att infinna sig vid föreställningslokalen, förrän allmänheten dit erhåller tillträde. Med detta stadgande synes vara afsedt att fastställa det kontrollförfarande, att inträdesbiljetternas kontrollkuponger skola afskiljas vid ingången till föreställningslokalen. Ett sådant förfarande lärer dock ofta komma att visa sig betungande och kostsamt att genomföra. Andra lika effektiva metoder torde kunna tänkas, såsom exempelvis omedelbar kontroll öfver själfva biljettförsäljningen. Det har därför synts Riksdagen lämpligare, att genom borttagande af ifrågavarande bestämmelse en viss frihet lämnas för utbildande genom praxis af ett ändamålsenligt kontrollsystem vid nu åsyftade föreställningar. I momentet är vidare föreslaget, att å kontrollkupong skall finnas *tryckt* uppgift om biljettens pris eller om densammas användande såsom fribiljett. Denna uppgift torde emellertid äfven kunna anbringas medelst stämpel eller på annat tillförlitligt sätt, hvarför ordet »tryckt» af Riksdagen utelämnats. Med tillämpning af den i 7 mom. förefintliga bestämmelsen angående skyldighet för föreställningsgifvare att vidtaga erforderliga anordningar för kontrollens underlättande och behöriga utöfvande lärer genom vederbörande myndighets försorg en fullt betryggande kontroll kunna skapas, utan att alltför detaljerade föreskrifter därom

lämnas i författningen. Med anledning af de sålunda vidtagna förändringarna hafva de båda första styckena i 7 mom. omredigerats.

Enligt 4 § 9 mom. i förslaget skall bevillningsafgift, som ej erlägges förskottsvis, inbetalas första söckendag efter föreställningen eller, där en följd af föreställningar gäfves i samma stad eller fögderi, senast å första söckendagen efter hvarje veckas utgång för då gifna föreställningar. Särskildt å landet torde svårigheter kunna uppstå, därest inbetalningen inom sålunda stadgad tid i hvarje fall skulle ske genom personligt besök hos vederbörande uppördsmyndighet. Till beredande af en viss lättnad i detta hänseende har Riksdagen därför gjort ett tillägg, af innebörd att bevillningsafgift, som ej erlägges förskottsvis, må inom den i momentet nämnda tid på skattskyldigs eget äfventyr insändas med allmänna posten. Någon risk för statsverket innebär icke ett dylikt medgifvande, enär enligt en i 9 mom. jämväl intagen föreskrift vederhäftig borgen eller annan godkänd säkerhet alltid skall vara ställd för bevillningsafgift, som icke erlägges förskottsvis.

Enligt författningsförslaget skulle de i 4 § föreslagna bevillningsafgifter erläggas endast af utlänningar. Den bevillningsafgift, som enligt gällande förordning i ämnet åligger vissa handlande och handels-expediter, utgöres emellertid icke blott af utlänning utan äfven af sådan i utlandet bosatt svensk undersåte, som icke för det år, hvarför uppörd af bevillning till svenska staten senast ägt rum, erlagt bevillning för inkomst af kapital eller arbete. Jämväl enligt det föreliggande förslaget skall dylik svensk undersåte erlägga sistnämnda bevillningsafgift. Följdriktigheten har syns bjuda, att äfven i fråga om utgörandet af bevillningsafgifter för vissa offentliga föreställningar sådan svensk undersåte, som nyss nämnts, likställes med utlänning. Därest så icke sker, torde nämligen kunna uppstå icke åsyftade inkonsekvenser med afseende å beskattningen af svenska undersåtar, som äro bosatta å utrikes ort men tillfälligtvis uppträda inom riket. I likhet med hvad som gäller i fråga om handelsresande, bör den omständigheten, att sådan svensk undersåte för det år, hvarför uppörd af bevillning senast ägt rum, erlagt bevillning, medföra befrielse från särskild bevillningsafgift. Den i förevarande hänseende erforderliga bestämmelsen har ansetts lämpligast böra inflyta såsom ett särskildt moment efter 10 mom. i 4 §.

Särskildt med hänsyn till den af Riksdagen sålunda beslutade utsträckning till vissa svenska undersåtar af skyldigheten att enligt den förevarande förordningen erlägga bevillningsafgift för offentliga föreställningar, finner Riksdagen sig böra framhålla vikten af att till undvikande af dubbelbeskattning sådana ändringar i bevillnings- och in-

komstskatteförordningarna vidtagas, som finnas omförmälda i chefens för finansdepartementet anförande till det i Eders Kungl. Maj:ts proposition åberopade statsrådsprotokollet.

Därest de vid författningsförslaget fogade formulär till följd af de af Riksdagen vidtagna ändringar i författningen eller eljest kunna finnas vara i behof af någon omarbetning, torde detta lämpligast ske genom Eders Kungl. Maj:ts försorg i sammanhang med författningens utfärdande.

Riksdagen har alltså icke bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag oförändradt, hvaremot Riksdagen, med iakttagande af här ofvan omförmälda ändringar, antagit en förordning angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter af den lydelse, bilagan A. till denna skrifvelse utvisar.

Med anmälan härom får Riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t tacktes till allmän efter rättelse kungöra Riksdagens ifrågavarande beslut.

Stockholm den 28 april 1908.

Med undersåtlig vördnad.

Bilaga A.

Förordning angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter.**A. Bevillningsavgift för rättighet till skogsfång och kolningsfrihet på allmänningar.**

1 §.

För rättighet till *skogsfång* på kronans mot rekognition till bruk, hyttor eller grufvor upplåtna allmänningar erläggas tjugufem öre för hvarje stafum ved eller däremot svarande aderton tunnor kol; och beräknas denna afgift efter det belopp ved eller kol, för hvilket rekognitionens afgiften enligt privilegier eller resolutioner utgår, antingen skogsfånget årligen begagnas eller icke.

2 §.

För *kolningsfrihet* på härads- eller sockenallmänningar, när därför till häradet eller socknen icke erlägges betalning, svarande mot den, som för rekognitionsskogars eller kronoallmänningars begagnande bör enligt kungl. förordningen den 4 juni 1752 jämte bevillningen utgöras, skall afgiften så höjas, att beloppet blifver enahanda med hvad för nyttjanderätt till kronoskogarna erlägges.

B. Bevillningsavgift af vissa handlande och handelsexpediter.

3 §.

Utlänning eller sådan i utlandet bosatt svensk undersåte, som icke för det år, hvarför uppbörd af bevillning till svenska staten senast ägt rum, erlagt bevillning för inkomst af kapital eller arbete, skall, då han reser omkring i landet och för egen eller, såsom utskickad, för annans räkning till inledande af handel, med eller utan varuprof, bjuder ut eller slutar

handel om utländska varor att framdeles från utlandet levereras, vid ankomsten till riket till närmaste kronouppbördsman i stad aflämna skriftlig uppgift, huru länge han ämnar här kvarstanna, samt därvid för rättigheten att idka dylik handel förskottsvis erlägga en afgift af etthundra kronor för den första tidrymden af trettio på hvarandra följande dagar, räknade från och med den dag afgiften erlägges, ehvad han vill under hela denna tidrymd eller blott en del däraf begagna sig af rättigheten, och, om verksamheten utan afbrott fortsättes utöfver de första trettio dagarna, af femtio kronor för hvarje i omedelbar anslutning därtill kommande tidrymd af femton dagar, hvilka afgifter skola, antingen för längre tid på en gång eller för minst den tidrymd, för hvilken vid inbetalandet afgift, enligt hvad nyss är sagdt, lägst må erläggas, inbetalas till kronans uppbördsman i stad inom det län, där han vid betalningstiden sig uppehåller; skolande kvittenset å den erlagda afgiften, hvilket uttryckligen bör angifva sista dagen i den tidrymd, för hvilken afgift blifvit erlagd, vara meddeladt å tryckta blanketter, som, efter vederbörliga rekvisitioner, böra af statskontoret Kungl. Maj:ts befallningshafvande tillsändas, för att kronans uppbördsmän i städerna tillhandahållas, och hvilka blanketter, som skola lyda dels å etthundra och dels å femtio kronor, böra innehålla erinran om behörigt iakttagande af hvad gällande författningar i afseende å dylik handel stadga.

Den utlänning eller med utlänning, enligt hvad här ofvan är sagdt, likställde svenske undersåte, som utbjuder eller slutar handel om utländska varor, skall å den ort, hvarest han först utöfvar sin verksamhet i landet, innan handel därstädes inledes, i stad inför borgmästare, stadsfiskal eller poliskommissarie eller ock å polisvaktkontor samt å landet inför vederbörande kronofogde eller länsman eller ordföranden i socknens kommunalnämnd, styrka, att han behörigen erlagt den stadgade afgiften, och skall bevis om sådan anmälan på begäran meddelas; åliggande det handlanden eller handelsexpediten att på anfordran uppvisa kvittens å erlagd afgift. Beträdes någon, som antingen ej erlagt afgiften eller ock underlåtit att hos vederbörande myndighet, på sätt ofvan blifvit föreskrifvet, förete bevis om afgiftens erläggande, med att idka dylik handel, böte från och med etthundra till och med femhundra kronor, och vare han därjämte i förstnämnda fall skyldig utgifva afgift för den tid, hvarunder den oloffliga handeln utöfvats. Förbrytelser häremot upptagas af poliskammare, där sådan finnes, och eljest af allmän domstol; och fördelas de ådömda böterna lika mellan åklagaren och den kommun, hvarest förbrytelsen blifvit begången.

C. Bevillningsafgift för vissa offentliga föreställningar.

4 §.

1 mom. Utlänning, som här i riket gifver offentlig föreställning eller tillställning af hvad slag det vara må, vare sig mot inträdesafgift eller mot afgift, som eljest på ett eller annat sätt fordras, uppbares eller mottages, skall, där ej sådant fall är för handen, som afses i 3 mom., härför utgöra särskild bevillningsafgift med fem procent af bruttoinkomsten.

Denna bevillningsafgift skall utgå:

a) vid konsert, opera- eller annan musikalisk, dramatisk eller litterär föreställning, föredrag, cirkus- eller varietéföreställning, så ock vid annan med någon af de nu nämnda jämförlig föreställning äfvensom vid bal, maskerad eller annan dylik tillställning,

1) då bruttoinkomsten kan antagas komma att öfverstiga femhundra kronor, efter den verkliga bruttoinkomsten, dock alltid med minst tio kronor, samt,

2) då bruttoinkomsten kan antagas icke komma att öfverstiga femhundra kronor, efter beräknad bruttoinkomst, med lägst tio och högst tjugufem kronor;

b) för anställande eller anordnande af karusell- eller annan konst-åkning, målskjutning, ringkastning eller kraftprof samt för förevisande af människor, djur, naturalier eller andra föremål eller af panorama, biografbilder, vaxkabinett, optiska eller mekaniska konststycken eller vid annan med de nu nämnda jämförlig tillställning, som icke är att hänföra under a), efter beräknad bruttoinkomst, med lägst fem och högst femtio kronor för hvarje dag, sådan föreställning eller förevisning äger rum.

2 mom. Utlänning, som medverkar vid af svensk eller utlänning gifven offentlig föreställning, offentligt utförande af musik, såsom kafé-konsert och dylikt, eller vid annan offentlig tillställning, som ej är att hänföra under 3 mom., skall, oafsedt huruvida inträdes- eller annan afgift därvid uppbares eller tillställningen är afgiftsfri, erlagga särskild bevillningsafgift med tio procent af den inkomst, som på grund af hans medverkan tillflyter honom, vare sig denna inkomst utgöres af i penningar bestämd ersättning, naturaförmåner eller andel af inkomsten å tillställ-

ning. Afgiften skall i hvarje fall utgå med minst femtio öre för hvarje dag, medverkan lämnas af utlänning eller ersättning till honom beräknas.

3 mom. Utländska positivspelare, musikanter, förevisare af djur eller annat, akrobater och dylika, hvilka drifva sitt näringsfång under bar himmel och uppbära allenast frivillig afgift, skola för rättigheten att utöfva sådan verksamhet för hvarje person erlægga särskild bevillningsafgift med femton kronor för hvarje kalendermånad; och utgår denna bevillningsafgift med nämnda belopp, äfven om under samma månad uppträdande äger rum å olika orter.

4 mom. Ansökning om tillstånd till offentligt uppträdande, hvarom i 1—3 mom. förmäles, skall göras enligt föreskrifter, som af Kungl. Maj:t utfärdas, och skall sådan ansökning innehålla:

i fall, som afses i 1 mom.: fullständiga uppgifter om föreställnings beskaffenhet, antalet föreställningar för hvarje dag af den tid, för hvilken tillstånd sökes, den eller de orter, där föreställning är afsedd att gifvas, inträdesafgifter eller andra vid föreställning förekommande afgifter äfvensom om den för föreställning afsedda lokal och antalet åhörar- eller åskådarplatser;

i fall, som afses i 2 mom.: fullständiga uppgifter angående föreställnings beskaffenhet, medverkande utlännings nationalitet, namn och bostad, den eller de orter samt den lokal, där föreställning är afsedd att gifvas; skolande ansökningen vara åtföljd af en af den, åt hvilken utlänning lämnar biträde eller som eljest är att anse såsom uppdrags-gifvare, på heder och samvete afgifven uppgift angående beskaffenheten och beloppet af den ersättning, som hvarje utlänning äger erhålla;

i fall, som afses i 3 mom.: fullständiga uppgifter om föreställningarnas beskaffenhet, antalet personer, för hvilka tillstånd sökes, samt deras nationalitet, namn, ålder och hemvist.

Sökande är därjämte pliktig att meddela den myndighet, hos hvilken ansökning göres, de ytterligare upplysningar, som af myndigheten begäras.

5 mom. Med ledning af lämnade och eljest tillgängliga upplysningar skall nämnda myndighet, därest ansökningen bifalles, bestämma, enligt hvilken af de i 1—3 mom. härofvan angifna grunder bevillningsafgift skall utgöras, äfvensom beträffande föreställning, som afses i 1 mom. a) 2), 1 mom. b), 2 och 3 mom., fastställa bevillningsafgiftens belopp.

Därest i ersättning åt utlänning, som afses i 2 mom., ingå naturaförmåner, skola dessa vid bevillningsafgiftens bestämmande uppskattas

till skäligt belopp i penningar. Om högre värde ej är angifvet, skall kost och bostad därvid upptagas till hvardera en krona för dag.

6 mom. I fråga om föreställning, som afses i 1 mom. a) 1), skall bruttoinkomsten utrönas antingen medelst kontroll å biljettförsäljningen, på sätt i 7 mom. sägs, eller ock, därest vederbörande myndighet finner så kunna ske med bibehållen säkerhet för bevillningsavgiftens behöriga erläggande, med ledning af en af föreställningsgifvaren eller i orten bosatt person, som af myndigheten godkännes, å heder och samvete afgifven deklARATION.

Förordnas, att dylik deklARATION skall afgifvas, vare det dock vederbörande obetaget att föranstalta om kontroll å biljettförsäljningen.

7 mom. Då vid sådan föreställning, som afses i 1 mom. a) 1), kontroll å biljettförsäljningen skall äga rum, verkställes den, i stad genom vederbörande polismyndighet och å landet genom länsmannen med biträde af å orten anställda polismän eller, vid förfall för länsmannen eller där så eljest erfordras, genom särskilda af länsmannen på vederbörande kommuns bekostnad för tillfället antagna personer.

Vid hvarje inträdesbiljett till sådan föreställning, vid hvilken kontroll skall utöfvas å biljettförsäljningen, skall finnas fästad kupong med uppgift om biljettens pris eller om densammas användande såsom fribiljett, hvilken kupong för beräkning af bruttoinkomsten af kontrollant afskiljes.

Den, som gifver föreställning, är skyldig att på anmaning vidtaga erforderliga anordningar för kontrollens underlättande och behöriga utöfvande.

Vid föreställnings slut skall föreställningsgifvaren till kontrollanten aflämna skriftlig uppgift om bruttoinkomsten, hvilken uppgift, tillika med egen rapport, kontrollanten därefter öfverlämnar till den myndighet, som, enligt hvad i 9 mom. sägs, för orten handhar uppbörden af ifrågasvarande bevillningsavgifter; skolande, i händelse skiljaktighet förefinnes emellan de af föreställningsgifvaren och kontrollanten uppgifna inkomstbelopp, bevillningsavgiften beräknas efter det högsta beloppet.

8 mom. DeklARATION, hvarom i 6 mom. förmäles, skall senast första söckendag efter föreställning afgifvas till den myndighet, som, enligt hvad i 9 mom. sägs, för orten handhar uppbörden af ifrågasvarande bevillningsavgifter, samt innehålla på heder och samvete afgifven uppgift om beloppet af den vid föreställning influtna bruttoinkomst.

Afgifves icke behörig deklARATION inom sålunda stadgad tid, skall för bestämmande af bevillningsavgiften antagas, att föreställningen gif-

vits för utsåldt hus med därvid gällande biljettpris, och bevillningsafgift utgå å sålunda beräknad bruttoinkomst.

Har någon i deklaration mot bättre vetande lämnat oriktig uppgift och därigenom föranlett, att bevillningsafgift blifvit fastställd till lägre belopp än hvad rätteligen bort utgå, böte från och med fyra till och med tio gånger den bevillningsafgift, som genom det svikliga förfarandet undandragits, dock minst femtio kronor. Saknas tillgång till böternas gäldande, skola de förvandlas enligt allmän strafflag.

9 mom. För bevillningsafgift, som utgår efter den verkliga bruttoinkomsten, skall, innan tillståndsbevis må meddelas, till den myndighet, som har att pröfva ansökningen, aflämnas vederhäftig borgen eller annan godkänd säkerhet, afseende hela den tid, det begärda tillståndet omfattar.

Annan enligt denna § utgående bevillningsafgift skall förskottsvis erläggas till nämnda myndighet, innan tillståndsbevis utfärdas. Därest vederhäftig borgen eller annan godkänd säkerhet ställes, må myndigheten medgifva anstånd med erläggande af bevillningsafgift. I fråga om bevillningsafgift enligt 3 mom. må dylikt anstånd dock icke medgifvas.

Bevillningsafgift, som ej erlægges förskottsvis, skall inbetalas, i stad till den myndighet, som utfärdat tillståndsbeviset, och å landet till kronans uppbördsman i orten, första söckendag efter föreställningen eller, där en följd af föreställningar gifves i samma stad eller fögderi, senast å första söckendagen efter hvarje veckas utgång för då gifna föreställningar. Betalas icke bevillningsafgift inom sålunda föreskrifven tid, upphör utfärdadt tillståndsbevis att äga gällande kraft, och varde bevillningsafgiften ofördröjligen hos vederbörande utmätt.

Bevillningsafgift, som ej erlægges förskottsvis, må inom tid, som nyss är sagd, på skattskyldigs eget äfventyr med allmänna posten insändas.

10 mom. Frihet från erläggande af bevillningsafgift enligt denna § åtnjutes:

a) för offentligt föredrag, som är att hänföra till andaktsöfning eller föreläsning vid läroanstalt; samt

b) då Kungl. Maj:t, till följd af särskilda omständigheter, för visst fall medgifvit befrielse från bevillningsafgift.

11 mom. Hvad i denna § stadgas om utlänning äge ock tillämpning å sådan i utlandet bosatt svensk undersåte, som icke för det år, hvarför uppbörd af bevillning till svenska staten senast ägt rum, erlagt bevillning för inkomst af kapital eller arbete.

12 mom. Af bevillningsafgift, hvarom stadgas i 1 och 2 mom. af denna §, tillfalla fyra tiondedelar kronan och sex tiondedelar den kommun, inom hvilken föreställning gifvits, dock med afdrag från kommunens andel af kostnad för kontroll å biljettförsäljning i de fall, då kontroll utöfvats af jämlikt 7 mom. särskildt antagen kontrollant.

Bevillningsafgift efter 3 mom. tillfaller odelad kronan.

13 mom. Omedelbart efter hvarje kvartals utgång skola i stad stadsfiskal eller annan vederbörande tjänsteman och å landet länsmannen till den myndighet, som, enligt hvad i 9 mom. sägs, för orten handhar uppbördens af ifrågavarande bevillningsavgifter, meddela skriftlig uppgift å de under kvartalet gifna föreställningar, för hvilka bevillningsafgift enligt 1 eller 2 mom. skolat utgå, och å ställen, där dessa gifvits, eller ock, om föreställning ej förekommit, sådant för nämnda myndighet skriftligen anmäla.

Debitering, uppbörd, afkortning och redovisning.

5 §.

1 mom. Redovisning för de enligt föreskriften i 3 § från statskontoret Kungl. Maj:ts befällningshafvande tillsända kvittensblanketter, hvilka, intill dess de till uppbördsmännen utlämnas, skola förvaras för länen i landtränteriet och för Stockholms stad i öfverståthållarämbetets afdelning för uppbördensärenden, skall af Kungl. Maj:ts befällningshafvande afgifvas till statskontoret inom januari månads utgång det följande året; skolande af uppbördsmän för de af honom från Kungl. Maj:ts befällningshafvande mottagna kvittensblanketter redovisning, bestyrkt i Stockholms stad af kamreraren i öfverståthållarämbetets afdelning för uppbördensärenden och i öfriga städer af magistratens ordförande, inom den 15 i samma januari månad afgifvas till Kungl. Maj:ts befällningshafvande, som har att densamma insända till statskontoret, hvarifrån redovisningen aflämnas till kammarrätten för att tjäna till ledning vid räkenskapernas granskning.

2 mom. Vid redovisning i specialräkning öfver kronans uppbörd af de efter 4 § utgående bevillningsavgifter skola såsom verifikationer biläggas dels specifik förteckning, upptagande antalet föreställningar och ställen, där föreställningar gifvits, samt antalet personer, för hvilka enligt 2 och 3 mom. bevillningsafgift erlagts, äfvensom bevillningsavgifternas belopp och tiderna, då medlen influtit, dels afskrifter af

utfärdade tillståndsbevis, dels ock de uppgifter från vederbörande tjänsteman, hvilka omförmälas i 4 § 13 mom., samt uppgift af föreställningsgifvare och rapport af kontrollant vid biljettförsäljning enligt föreskrift i 4 § 7 mom. äfvensom enligt 4 § 6 mom. afgifna deklARATIONER.

Samtidigt med leverering af kronans andel i nämnda bevillningsavgifter skall jämväl till kommunerna öfverlämnas deras andel i dessa avgifter.

3 mom. I öfrigt skall i fråga om de efter denna förordning utgående bevillningsavgifter, hvilka tillfalla kronan, gälla hvad rörande debitering, uppbörd, afkortning och redovisning är stadgadt för kronans medel i allmänhet.

För upprättande, insändande och utdelning af sammandrag öfver dessa bevillningsavgifter skall i tillämpliga delar lända till efter rättelse hvad som är stadgadt beträffande sammandrag öfver bevillning af fast egendom samt af inkomst, dock att tiden, inom hvilken sammandragen för fögderier och städer skola insändas till Kungl. Maj:ts befallningshafvande, skall vara den 8 januari nästföljande året.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1909, vid hvilken tid dels nådiga förordningen angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter den 2 december 1892 med däri sedermera vidtagna ändringar, dels ock ännu gällande föreskrifter angående rätt för vissa kommuner att uppbära särskild avgift för föreställningar af utlänningar eller af svenska undersåtar skola upphöra att äga tillämpning.